критерии классификации расходов. Речь идет о разделении расходов на постоянные и переменные. Такая классификация удобная в управленческих целях, когда используется метод расчета себестоимости директ - костинг. Расходы также могут классифицироваться и по географическому признаку.

7. Новые методические рекомендации оптимизируют структуру себестоимости. В новой структуре себестоимости строительно-монтажных работ в отдельных статьях не выделены расходы на эксплуатацию строительных машин и механизмов и расходы на социальное отчисление. Эти расходы включены в статью «Прочие прямые расходы».

8. Одним из неоспоримых преимуществ методических рекомендаций №573 является решение проблемы распределения общепроизводственных расходов. Теперь нераспределенные постоянные общепроизводственные расходы включаются в состав себестоимости строительно-монтажных работ в период их возникновения. Эти расходы должны включатся в себестоимость строительных работ: Дт 23 – Кт 91.

9. Методические рекомендации №573 не настаивают на сметном ограничении калькулирования. Показатель плановой себестоимости не должен ограничиваться сметным показателям затрат.

Подводя итог краткому анализу новых строительных бухгалтерских рекомендаций можно констатировать серьёзное повышение уровня нормативной базы. Главным бухгалтерам строительных компаний будет полезным воспользоваться предлагаемыми рекомендациями.

В.Н. ВАСЬКОВ, старший викладач, м. Жовті Води, Обласний комунальний вищий навчальний заклад «Інститут підприємництва «Стратегія»

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ПОСЛУГ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА ЗІ ЗБЕРІГАННЯ ЗЕРНА

Сільськогосподарські підприємства, які мають потужну матеріально-технічну базу і вільні площі зі зберігання власної готової продукції, можуть надавати послуги зі зберігання зерна.

Надання послуг зі зберігання зерна – не основний вид діяльності для господарства, але може стати доходним видом бізнесу. Невеликі сільськогосподарські підприємства не мають власних зерносховищ. Тому існує необхідність надати власний погляд про цей вид діяльності та відображення цієї операції в обліку.

Якщо господарства планують надавати послуги зі зберігання зерна, продуктів його переробки потрібно пройти сертифікацію на відповідність правилам і технічним умовам у відповідній сфері. Описує й регулює цю непросту процедуру Порядок сертифікації, затверджений постановою КМУ. Процедурою сертифікації займається Державна сільськогосподарська інспекція за місцем розташування зерносклада. Послуги із сертифікації платні й різняться залежно від місткості складу. Мінімальний розмір плати становить 1500 грн.(місткість складу до 10000 тн.), максимальний розмір – 7000 грн.(місткість складу понад 150000 тн.) [1, 5]. Це досить значні суми, тож потрібно ще на стадії планування прорахувати рентабельність такого виду діяльності. Якщо з документами проблем немає, то територіальний орган Держсільгоспінспекції із господарством укладає Договір про організацію та проведення комплексу робіт із сертифікації. Відповідна комісія перевіряє потенційного зберігача. У поле зору комісії потраплять: матеріально-технічний стан зберігача, правильність ведення кількісно-якісного обліку зерна, ведення обліку обігу складських документів на зерно [3]. Після перевірки комісія складає акт проведення сертифікації послуг. На підставі акта Держсільгоспінспекція видає сертифікат. У цілому на проведення сертифікації Держсільгоспінспекцією має піти не більше 30 днів після надходження від зберігача заяви з пакетом документів на сертифікацію. При передачі зерна на зберігання пропонуємо за основу взяти наступні нормативно-правові акти:

-Технічний регламент зернового складу, затверджений наказом Мінагрополітики України від 15.06.04 р. № 228;

- Положення про обіг складських документів на зерно, затверджене наказом Мінагрополітики України від 27.06.03 р. № 198;

- Інструкція про ведення й оформлення операцій із зерном і продуктами його переробки на хлібоприймальних та зернопереробних підприємствах, затверджене наказом Мінагрополітики України від 13.10.08 р. № 661.

Відповідні форми первинних документів теж затверджені.

Для зберігання зерна його власник має надати наступні документи:

а) Товарно-транспортну накладну за формою № 1 с.-г. або за формою № 1-ТН з відміткою власника зерна «на зберігання»;

б) посвідчення про якість зерна на кожну партію;

в) свідоцтво про вміст пестицидів, токсичних елементів та мікотоксинів на кожну партію зерна;

г) карантинний сертифікат [2].

Із 3 серпня 2012 року виданий сертифікат діє безстроково.

Контроль за якістю зерна здійснює уповноважена особа лабораторії зберігача. Визначена аналізами якість зерна правитиме за базу для заповнення картки аналізу зерна.

За результатами зважування вагар (матеріально-відповідальна особа) заносить дані до журналу зважування вантажів. Одночасно на першому примірнику товарно-транспортної накладної записується номер запису в журналі та вага брутто, яка потім передається до бухгалтерії. Бухгалтерія зберігача здійснює наступну роботу:

а) за даними перших примірників накладних виписує Реєстр накладних за формами № ЗХС-3 для однорідних за якістю партій зерна, прийнятих за середньодобовими зразками;

б) приймає від матеріально-відповідальних осіб звіт за формою № ЗХС-37 про рух зерна, прийнятого на зберігання;

в) проводить звірку документів та визначає залікову вагу зерна;

г) на підставі реєстру форми № ЗХС-3 оформляє складську квитанцію у день прийняття зерна на зберігання або складське свідоцтво не пізніше наступного робочого дня після прийняття зерна;

д) веде Книгу кількісно-якісного обліку зерна та продуктів його переробки [4].

При надходженні зерна неоднорідної якості приймання його за середньодобовими зразками не допускається. Якість зерна визначає лабораторія за кожною партією.

Порядок повернення зерна обумовлюється окремо в договорі на його зберігання. Власник зерна має право отримати своє зерно в обмін на один із таких документів:

- оригінал складської квитанції на зерно;

- оригінали простого свідоцтва чи подвійного складського свідоцтва;
- одночасно подані оригінали відокремлених частин подвійного складського свідоцтва;
- складське свідоцтво (частина А) подвійного складського свідоцтва та оригінал документа про повну сплату суми кредиту.

Передача майна до сховища і повернення його зі схову не оподатковується ПДВ, а послуги зі зберігання є об'єктом оподаткування. Податкові зобов'язання з ПДВ виникають за загальними правилами і попадають до загальної декларації з ПДВ. Не включається в доход зберігача майно, залучене на підставі договору схову, який не передбачає передачі права власності на зерно. Без податкових наслідків залишається операція з повернення зерна зі схову.

Зерно, яке передається на відповідальне зберігання, залишається власністю підприємства-поклажодавця. Тому сільськогосподарське підприємство-зберігач отримане на зберігання зерно відображає його на позабалансовому субрахунку 023 «Матеріальні цінності на відповідальному зберіганні».

Надані послуги зі зберігання відображаються як дохід по кредиту субрахунка 703 «Дохід від реалізації робіт і послуг». Відповідно, по дебету субрахунка 361 «Розрахунки з вітчизняними покупцями» відображаються розрахунки з поклажодавцем за надані послуги.

Суб'єкти зберігання зерна мають проводити його декларування. Для цього їм потрібно щомісяця до 5-го числа наступного звітного місяця подавати Декларацію про обсяги зберігання зерна до Держсільгоспінспекції.

Крім того, підприємства, які займаються прийманням на зберігання зернових культур, надають статистичний звіт «Наявність і надходження зернових та олійних культур» до 4-го числа після звітного періоду (відповідно, місяця або півріччя).

Сподіваємося, що надані підходи до організації обліку опреацій зі зберігання зерна інших господарств допоможуть у практичній діяльності.

Список літератури: **1.** Закон України «Про сертифіковані товарні склади та прості і подвійні складські свідоцтва» від 23.12.04 р. за № 2286. **2.** Положення про обіг складських документів на зерно, затверджене наказом Міністерства аграрної політики України від 27.06.03 р. № 198. **3.** Технічний регламент зернового складу, затверджений наказом Міністерства аграрної політики України від 15.06.04 р. № 228 **4.** Інструкція про

ведення обліку й оформлення операцій із зерном і продуктами його переробки на хлібоприймальних та зернопереробних підприємствах, затверджена наказом Міністерства аграрної політики України від 13.10.08 р. № 661. **5.** Постанова КМУ «Про забезпечення сертифікації зернових складів на відповідність послуг із зберігання зерна та продуктів його переробки, запровадження складських документів на зерно» від 11.04.03 р. № 510.